

TRONDENES TINGRETT

DOM

Avsagt: 19.03.2015

Saksnr: 15-014825MED-TRES

Rettens leder:
Tingrettsdommer Bjørn André Holmen

Meddommere:
Unni Ovesen
Andree Emil Sandbakk

Den offentlige påtalemyndighet Poliadvokat Børge Bertelsen

mot

[Navn på tiltalte]

Advokat Tom Ovesen

DOM

[Navn] født . . .1964 og bor i [adresse]
Borkenes.

Ved tiltalebeslutning utferdiget av Statsadvokatene i Nordland 30.12.14 er han satt under tiltale ved Trondenes tingrett for overtredelse av

I Straffeloven § 182 første ledd annet straffalternativ

for i rettsstridig hensikt å ha benyttet som ekte eller uforfalsket et ettergjort eller forfalsket offentlig dokument

Grunnlag:

Mandag 24. mars 2014 i [adresse] i Kvæfjord og/eller annet sted benyttet han et forfalsket vitnemål fra Universitetet i Nairobi , og søkte NOKUT om godkjenning av farmasiutdanningen som vitnemålet ga utrykk for at han hadde bestått.

II Straffeloven § 166 første ledd

for å ha avgitt falsk forklaring til noen offentlig myndighet i tilfelle hvor forklaringen var bestemt til å avgi bevis

Grunnlag:

På tid og sted som nevnt i post 1, forholdt han seg som der beskrevet.

Hovedforhandling ble holdt 16. mars 2015. Tiltalte møtte og erkjente seg ikke skyldig etter tiltalebeslutningen.

Retten mottok forklaring fra ett vitne, og det ble foretatt slik dokumentasjon som framgår av rettsboken.

Aktor la ned påstand om at tiltalte dømmes i samsvar med tiltalebeslutningen til fengsel i 15 dager. Videre la aktor ned påstand om at tiltalte idømmes sakskostnader etter rettens skjønn.

Forsvarer la ned påstand om at tiltalte frifinnes.

Rettens vurdering

Tiltalte [navn] søkte den 24. mars 2014 NOKUT om generell godkjenning i Norge av farmasiutdanning ved Universitetet i Nairobi i årene 1992 – 1995. NOKUT er forkortelsen for Nasjonalt organ for kvalitetssikring av utdanning i utlandet.

Tiltalte hadde på dette tidspunktet fått avslag datert 6. september 2013 på sin søknad om autorisasjon som reseptfarmasøyt i Norge fra SAK. Sistnevnte er forkortelse for Statens autorisasjonskontor for helsepersonell. Avslaget var begrunnet med at søknaden var for dårlig dokumentert.

Behandlingen av tiltaltes søknad i NORUK ble foretatt av [saksbehandler]. Hun har forklart seg for retten pr telefon. [navn] forklarte at hun tidlig fattet mistanke til at det var noe galt ved tiltaltes søknad. Hun reagerte på at den bekreftede kopien av diplommet fra University of Nairobi, som tiltalte hadde vedlagt sin søknad, hadde en annen layout enn diplomer hun tidligere hadde observert fra dette lærestedet. Hun reagerte på at størrelsen på logoen fra dette universitetet på diplommet var større enn det hun hadde sett tidligere. Videre festet hun seg ved at teksten: «University of Nairobi» var brukt i diplommet, mens teksten «Nairobi University» var brukt på karakterutskriftene. Hun reagerte også på at varigheten på utdannelsen ved dette lærestedet var angitt til «From January 1992 to Desember 1995». Ut fra tidligere erfaringer fra slike diplomer var varigheten bare angitt med årstall og ikke måneder. Videre fant vitnet [navn] ut at stemplet på diplommet med angivelsen «Faculty of Science in Pharmacy» ikke stemte med det offisielle navnet som hun fant ut var «School of Pharmacy».

Med bakgrunn i de ovennevnte funn gjorde [saksbehandler] en henvendelse pr. e-post til Universitetet i Nairobi den 26. mars 2014 hvor hun ba om å få bekreftet at kopien av diplommet tiltalte hadde sendt inn var kopi av et ekte diplom. Gulliksen fikk svar fra Universitetet i Nairobi i et brev datert 1. juli 2014. Fra brevet siteres følgende:

« This is to confirm that [navn] is not registered as a student in our Student Management Information System(SMIS). He was therefore NOT a bonafide student. This is therefore to confirm to you that the copy of 's certificate is NOT genuine and was NOT issued by this University».

Tiltalte har forklart at det kan være at Universitetet i Nairobi har søkt på feil navn. Han har vist til at hans navn på Somalisk skrives « », mens det på engelsk skrives som « ». Han har også fremlagt en karakterutskrift på engelsk hvor navnet hans skrives som « ».

Retten legger vekt på at de dokumentene tiltalte sendte NORUK angivelig fra Universitetet i Nairobi - så vel på diplommet som karakterutskriftene- bruker navnet [navn]. Slik retten ser det fremstår det da som en helt teoretisk tvil knyttet til at tiltalte skulle være registret med et annet navn i universitetets registre.

Tiltalte har videre hevdet at Universitetet i Nairobi, etter at han var ferdig utdannet, etablerte en digital registrering av eksamenspapirer til tidligere studenter. Da han studerte ble disse dokumentene arkivert manuelt. Tiltalte mener dette kan være årsaken til at Universitetet ikke har funnet papirene hans. Slik retten ser det fremstår dette som en oppkonstruert påstand som ikke kan medføre riktighet. Retten legger her vekt på det vitnet [navn] opplyste om at hun på tiden hun behandlet tiltaltes søknad også hadde til behandling en annen søknad der de påberopte dokumentene også stammet fra Universitetet i Nairobi. Også disse dokumentene var fra 1990 tallet uten at Universitetet i Nairobi hadde problemer med bekrefte riktigheten av disse dokumentene.

Tiltalte har også vist til at [navn] ikke kunne bekrefte at tiltaltes studentnummer som fremgår av karakterutskriftene fra Universitetet i Nairobi ble bedt bekreftet av lærestedet. Videre har han vist til at Universitetet i Nairobi ikke er forespurt om stemplet med angivelsen av «Office og Pharmacy» kan ha vært riktig i 1995.

I en samlet vurdering også av disse momentene legger retten avgjørende vekt på brevet fra Universitetet i Nairobi hvor det bekreftes, dels med store bokstaver, at tiltaltes diplom ikke er ekte og ikke er utstedt av dem. Den tvil tiltalte har vist til ved dette spørsmålet er i høyden av helt teoretisk art hvilket retten ikke kan legge vekt på. Brevet fra Universitetet i Nairobi bekrefter at diplommet tiltalte har lagt frem er forfalsket i sin helhet. Det legges til grunn som utvilsomt at tiltalte har kjent til dette. Idet diplommet under disse omstendigheter og i dette tilfellet ble brukt i en søknad om godkjenning av farmasiutdanning i Norge er dette gjort i rettstridig hensikt. Retten finner etter dette det bevist utover enhver rimelig tvil at tiltalte har forsettlig har forholdt seg som beskrevet til tiltalens post I. Så vel de objektive som subjektive vilkår for straff er oppfylt og tiltalte blir å domfelle for forholdet.

Fremleggelsen av et forfalsket dokument som ovenfor beskrevet rammes som falsk forklaring i.h.h.t. straffeloven § 166 første ledd. I dette tilfellet skulle diplommet tjene som dokumentasjon for et godkjenningsvedtak fra NORUKs side. Diplommet var på dette grunnlag bestemt til å avgi bevis. Det er videre utvilsomt at tiltalte har opptrådt forsettlig. Han blir etter dette også å domfelle i henhold til tiltalen post II.

Straffeutmåling

Tiltalte er en 50 år gammel tidligere ustraffet mann. Han kom til Norge i 2009 etter å ha oppholdt seg Kenya og Sudan. Han mottar stønad fra NAV og har forsørgelsesansvar for en [kjønn] på X år. Det er fremlagt en legeerklæring som viser at tiltalte mottar behandling for HIV på Universitetssykehuset Nord Norge.

Utgangspunktet ved straffeutmålingen er at straffen for forfalsket vitnemål som hovedregel settes til en kortere ubetinget fengselsstraff. Det vises her til Høyesterettsdommene gjengitt i Rt-2012-121 avsnitt 10 og Rt-2007- 28 avsnitt 13 til 15. I sistnevnte dom er det lagt vekt på at det er av vesentlig betydning at avgjørelsesgrunnlaget for opptak til høgskoler og universiteter er korrekt. Den teknologiske utviklingen har gjort det lettere å gjennomføre slike forfalskninger, og kontroll av vitnemålene krever store ressurser. Tungtveiende preventive hensyn tilsier derfor at det reageres strengt på slike overtredelser.

I Rt-2012-121 ble det imidlertid gjort et unntak ved at straffen på 15 dager fengsel ble gjort betinget i en prøvetid på 2 år. Bakgrunnen for dette var at det forfalskede vitnemålet var brukt til å få ut en stønad, ikke til å få en studieplass vedkommende ikke hadde krav på. Det ble også lagt vekt på i denne dommen at tiltalte tilstod og betalte tilbake støtten.

I nærværende sak gjør også de preventive hensyn seg gjeldende. Etter rettens oppfatning foreligger det her ikke slike formildende omstendigheter som kan begrunne at utgangspunktet og hovedregelen om en kortere ubetinget fengselsstraff skal fravikes. Tiltalte har vist til at han har diagnosen HIV som han nå blir behandlet for. Selv om dette er en alvorlig diagnose er det ikke fremkommet opplysninger som tilsier at sykdommen for

tiltalte er spesielt byrdefull. Alene det at tiltalte har denne diagnosen kan etter rettens mening ikke begrunne at straffen skal gjøres betinget målt mot de allmennpreventive hensyn som gjør seg gjeldende for denne typen overtredelser.

Retten finner etter dette at straffen passende kan settes som foreslått av aktor til fengsel i 15 dager.

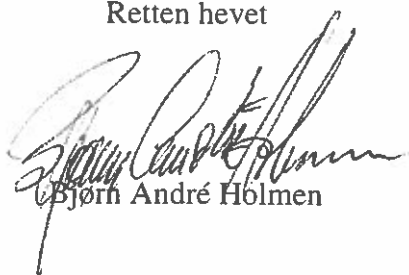
Under henvisning til tiltaltes meget beskjedne inntekt finner retten at det ikke bør idømmes saksomkostninger. Det vises til straffeprosessloven § 437 tredje ledd.

Dommen er enstemmig.

DOMSSLUTNING

1. [navn] , født . .1964, dømmes for overtredelse av straffeloven 182 første ledd annet straffalternativ og straffeloven § 166 første ledd til, jf. straffeloven § 62, til en straff av fengsel i 15 -femten- dager.
2. Saksomkostninger idømmes ikke.

Retten hevet

Bjørn André Hølmen

Unni Ovesen
Unni Ovesen

Andree Sandbakk
Andree Emil Sandbakk